ה א סמג לאוין סו מנ"ח סימן קמו :

במקום גילה · כדכתיב עוז ותפוזה במקומו (דה"י טז) : **ורבי** עקיבא סבר לה כר' יוסי · בגלוי הכי גריך לסטור כר' יוסי כיון דס"ל בשבת פרק לולב הגזול (דף פו.) חמץ עוטות ומוכח התם דעל כרחך סבר כר' יוסי :

מסייע ליה לרבי לעזר · לא ידענא מה שייך למימר מסייע ליה במילתא דפליגי תנאי ואמוראי כולהו תנאי לא כוותיה ר' יוסי הגלילי ר' נתן ורבי מתיא בן חרש דתרי לגבי מרבי עקיבא לחודיה ושמע מסוס דהלכה כר' עקיבא מחבירו קאמר מסייע ליה :

משה שמע ישראל לא שמעו · לא מצי לשמויי דהכי אתיא דלא כר"ש דלא כהאי דפליגי עליה לעיל דתדרשה דקרא דקול לו קול אליו מסתמא ליכא מאן דפליג :

תוספות ישנים

הא ליתסלק ליה ענן מעשה · כיון דלא בא אלא לכפות את הכהן כאביו מהו ומורה ולעש"ם שעד שלא הוקם המשכן היתה שכינה מצויה לו היה כל כך ענן ככד כמו שהיו שבת ימים לבני אהרן תורה תבל מי אמרי' דויכסהו הענן למשה אם כן מסתמא לא הלך לו הענן כל מרכעים יום :

סמיכה

תורה אור

"ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא אל משה [משה] וכל ישראל עומדין ולא בא הכתוב אלא לחלק כבוד למשה רבי נתן אומר לא בא הכתוב אלא למרק אבילה ושתיה שבמעיו לשמו במלאכי השרת ר' מתיא בן חרש אומר לא בא הכתוב אלא לאיים עליו כדי שתהא תורה ניתנת באימה ברתת ובזיע שנאמר עבדו את ה' ביראה וגילו ברעדה *מאי "וגילו ברעדה" אמר רב אדא בר מתנה אמר רב במקום גילה שם תהא רעדה, במאי קא מיפלגי רבי יוסי הגלילי ור"ע: בפלוגתא דהני תנאי *דתניא בששה בחודש ניתנה תורה ליישראל רבי יוסי אומר בשבעה בו (ו) מאן דאמר בששה ניתנה ובשבעה עלה (דכתיב) "ויקרא אל משה ביום השביעי) מאן דאמר בשבעה – בשבעה ניתנה ובשבעה עלה [דכתיב ויקרא אל משה ביום השביעי] רבי יוסי הגלילי סבר לה כתנא קמא דאמר בששה בחודש ניתנה תורה הלכך זה היה מעשה אחר עשרת הדברות וישבון כבוד ה' על הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא אל משה ביום השביעי לקבולי שאר תורה,דאי סלקא דעתך ויישבון כבוד ה' מר"ח ויכסהו הענן להר ויקרא אל משה ביום השביעי לקבולי עשרת הדברות הא קבילו להו מששה והא אסתלק ענן ששה ורבי עקיבא סבר לה כרבי יוסי דאמר בשבעה בחדש ניתנה תורה לישראל,בשלמא לר' עקיבא היינו דמשבחת לה *בשבעה עשר בתמוז נשתברו הלוחות: עשרין וארבעה דסיון ושיתסר דתמוז מלו להו ארבעין יומין דהוה בהר ובשבסר בתמוז נחית ואתא ותברינהו ללוחות אלא לר' יוסי הגלילי דאמר ששה דפריסה וארבעין דהר,עד עשרין ותלת בתמוז לא אתבור לוחות? אמר לך ר' יוסי הגלילי ארבעין דהר בהדי ששה דפריסה. אמר מר ויקרא אל משה משה ובל ישראל עומדין מסייע ליה לר"א דאמר רבי אלעזר "ויקרא אל משה משה ובל ישראל עומדין ולא בא הכתוב אלא לחלק לו כבוד למשה מיתיבי קול לו קול אליו משה שמע ובל ישראל לא שמעו לא קשיא הא בסיני הא באהל מועד ואי בעית אימא (ז) לא קשיא הא בקריאה הא בדבור.ר' זריקא רמי קרא קמיה דר' אלעזר ואמרי לה אמר ר' זריקא ר' אלעזר רמי: כתיב ולא יכול משה לבא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן וכתיב ויבא משה בתוך הענן? מלמד שהפסו הקדוש ברוך הוא למשה והביאו בענן,דבי ר' ישמעאל תנא נאמר כאן בתוך ונאמר להלן בתוך ויובאו בני ישראל בתוך הים מה להלן שביל דכתיב והמים להם חומה אף כאן שביל: ויקרא אל משה וידבר למה הקדים קריאה לדיבור לימדה תורה דרך ארץ שלא יאמר אדם דבר לחבירו אלא א"כ קורהו,מסייע ליה לרבי חנינא דאמר רבי חנינא "לא יאמר אדם דבר לחבירו אלא אם כן קורהו, לאמר אמר ר' (*מוסיא בר בריה דרבי מסיא משמיה דר' מוסיא) רבה מיניין לאומר דבר לחבירו שהוא בבל יאמר, עד שיאמר לו לך אמור: שנאמר ויודבר ה' אליו מאהל מועד לאמר. מכלל דאתווייתו סבירא להו מלואים,כל הכתוב בהן מעכב בהן דאיתמר מלואים: ר' יוחנן ורבי חנינא-חד אמר כל הכתוב בהן מעכב בהן וחד אמר דבר המעכב לדורות מעכב בהן, שאין מעכב לדורות אין מעכב בהן, תסתיים דר' יוחנן הוא דאמר כל הכתוב בהן מעכב בהן, מדקאמר ליה *ר' שמעון בן לקיש לר' יוחנן "אי מה מלואים כל הכתוב בהן מעכב בהן" ולא קא מהדר ליה ולא מיחי,תסתיים, מאי בינייהו אמר

תניא דפליגי בהא מילתא בעלמא, תסתיים מהא דרבי יוחנן הוא דאמר כל הכתוב בהן מעכב בהן :

דבר

ויכסהו הענן לפר · ולא למשה שהרי כל לאותן ששת ימים עלה וירד בהכאמה לומר להם לאחר ארבעים לעגל ארבעים יום) ויצד משה את דברי העם אל ה' ולמחר נאמר לו לך אל העם וקדשתם ולמחר (ג) (לעיל יט) כתיב העד בעם : **ולא כח מכאוב** · לומר ויקרא אל משה לבדו ולא לאחרן לו כבוד : **למרק מכילה ושתיה** · ר' נתן סבר לה כר' יוסי הגלילי דפריסה למשה הוה"ל לך לא למוד מכאן (ד) לאחר הכנסתן למחנה שכינה (פריסה) אלא היתה פריסה זו אלא ששהה ימים הללו ומתמרקה מכילה שבמעיים להיות כמלאכי השרת לבל בעלמא לא בעינן מירוק : **לאיים עליו** · הוה ממי סבר לה כר' יוסי הגלילי דפריסה למשה(ה) ולהבדילו מכני חלש שתמול עליו לימה בהויתו לבדו יבין ויפיס לבבו ליכנס למחנה שכינה בלימה : **במקום גילה** · מתן תורה שלו לאותן דכתיב (תהלים ט) פקודי ה' ישרים משמחי לב : **במאי קא מיפלגי** · מה ראייה מביאין לדבריהן : **ניתנה תורה** · עשרת הדברות ומקדילי יפני מעמיידו תנא קמא נרבי יוסי במסכת שבת פרק רבי עקיבא : **מ"ד בששה בו'** · כדי נסבת הכא ופירוש היה בספרים כי היכי דלא תיקשי לך לקמן היכך שלמו תרכעים ב"ז בתמוז שנשתברו הלוחות: **בשבעה עלה** · לקבל הלוחות ושהה מ' יום : **ר' יוסי הגלילי סבר לה כחנא קמא** · הלכך על כרחך שהה ימים ושלש השביעי (ו) (על כרחך) לאחר עשרת הדברות היו ופריסה משה ששה ימים ובשביעי נכנס לקבל הלוחות : **ור"ע סבר לה כרבי יוסי** · הלכך שביעי זה ז' לחודש היה : **כשלמא לר"א** · דאמר לה הוי פריסה הסה,מ' יום (ז) (הוה) ולא יותר (ולשלמא) בי"ז בתמוז : כ"ל בסיון, שהרי ימים עברו ממנו ובשביעי עלה וכמה שנכנס בתוך השביעי בשעלה נתעכב בירד בתוך י"ז בתמוז (ה) (שהוה) מ' שלימין : **קול לו קול אליו** · "ויאמע את הקול מדבר אליו" (במדבר ז) לו' היה יכול לומר וכתב "מדבר אליו" שלמדך שאלינו נכבו היה נמשך הקול בהלל מועד מסהוקס המשכן ונדבר עמו מעל הכפורת לא היה הקול נשמע ליישראל דהאי קרא "ויישמע את הקול"=בהלל מועד כתיב – ריש דקרא –ובכל משה לא הלל מועד" וגו' : **שתוא כבר יאמר כן** · תלמוד לומר "לאמר" לא תאמר הדברים אלא אם כן נותן לו רשות : **מפני דמרוייהו וכו'** · מהדר לעגל מדתמר ליה ריש לקיש לר' יוחנן אי מה מלואים כל הכתוב בהן וכו' ותודי ליה,מכלל דתרוייהו כו' : **ופספסיים** · פלוגתא דרבי יוחנן ורבי

[לעיל ג:]

[כשלמות ליתא מנסיא]

[תענית כו.]

גליון השי"ס

רש"י ד"ה קול לו כו' לגמרי שלגיו · עיין תוספות הרי"ם מלבקלקר כימן ל"ג :

נרסות ל:

שבת סו: ע"ש הגיה במקום תורה עשרת הדברות העתיק כת: ע"ש ותמצא הגיה כמו שהגיה כאן רש"י

תת נוסחא

1) תאורין אתן תורה

2) חיטוי פיתאורין רש"י מ"ו ע"ש ברורת הלחות רש"י

הגהות הב"ח

(ו) גמ' מאן דאמר בששה בשבעה ניתנה וכשבעה עלה דכתיב ויקרא · כ"ב פי' וכשבעה עלה ניתנה שלאחר עשרת הדברות עלה ביום השביעי רבינו ב"י, לתבב דכתיב ויקרא כו' ולמ"ד בז' בשבעה ניתנה וכשבעה עלה הכיינו ו' לחדש וזה שעלה לקבל הלוחות ושמה מ' יום ספני רש"י לכך (ב) שם ולפי נעיר לומת לא והא נהלל מועד ולא קשיא כו' ומי קאמר תחדש קמיה : (ג) רש"י ד"ה ויכסהו כו' וקדמתם ולמחר לך העד בעם וחיכף לך ממחק (ד) שם ד"ה למרק ל' כו'. מכלל פריסה לשלח הכנסתן למחנה שכינה שלא היתה פריסה זו אלא ששהה ימים הללו כנ"ל : (ה) שם ד"ה למשה הוה"ל ולהבדילו : (ו) שם ד"ה ר"ע כו' ויום השביעי הכתובים כלן למה עשרת הדברות היו בשלשה וכו' מ' יום היו ולא יותר וכשלמו ג"י : (ז) שם ד"ה הסה כלל : (ח) שם בתמוז

2) משאיר שניו מ' שלימים : "ואאל"

נוסחא

אינו הגיהות וגיגים ש נלמוד מאי לגואים

נוסחא

אחרים מאחרי מה שכ' בגמ' בגד ואף על מ"ש "ואאל" "ואאל קטיא"

מבנה